

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2004 m. kovo 9 d.

dėl Austrijos įgyvendinamos pagalbos schemos 2002 ir 2003 metais grąžinant mokesčių už elektros energiją ir gamtines dujas

(pranešta dokumentu Nr. C(2004) 325)

(autentiškas tik tekstas vokiečių kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2005/565/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

(4) Komisijos sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾. Komisija pakvietė suinteresuotas šalis pateikti savo pastabas dėl pagalbos.

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 88 straipsnio 2 dalį,

(5) 2003 m. liepos 4 d. laišku, Komisijos gautu ir registruotu tą pačią dieną (A/34759), Austrija pateikė savo pastabas dėl procedūros pradėjimo.

atsižvelgdama į Europos ekonominės erdvės susitarimą, ypač į jo 62 straipsnio 1 dalies a punktą,

(6) 2003 m. rugpjūčio 12 d. Komisija gavo Austrijos pramonės asociacijos (*Vereinigung der österreichischen Industrie*) pastabas, 2003 m. rugpjūčio 18 d. – *Stahl- und Walzwerk Marienhütte Ges.m.b.H* pastabas ir 2003 m. rugpjūčio 14 d. – *Jungbunzlauer Ges.m.b.H* pastabas. Austrijos darbo rūmų (*Bundesarbeitskammer*) pastabas 2003 m. lapkričio 21 d. laišku buvo atšauktos.

pakvietusi suinteresuotas šalis pateikti savo pastabas pagal pirmiau nurodytas nuostatas ⁽¹⁾ ir atsižvelgdama į šias pastabas,

(7) Visos pastabos buvo gautos laiku ⁽³⁾. Komisija jas perdavė Austrijai, kuri dėl to nepareiškė jokių pastabų.

kadangi:

(8) 2003 m. gruodžio 5 d. laišku, Komisijos gautu ir registruotu 2003 m. gruodžio 8 d. (A/38575), Austrija pateikė papildomos informacijos apie mokesčio už elektros energiją grąžinimo įgyvendinimą 2002 ir 2003 m.

I. PROCEDŪRA

(1) 2002 m. spalio 8 d. Austrijos oficialiajame leidinyje buvo paskelbtas Įstatymas Nr. 158/2002. Šio įstatymo 6 straipsnis pakeitė 1996 m. Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymą.

(2) Savo 2003 m. balandžio 30 d. laišku Komisija Austrijai pranešė, kad ji nusprendė pradėti EB sutarties 88 straipsnio 2 dalyje nustatytą procedūrą dėl pirmiau minėtu teisės aktu numatytos pagalbos.

(3) 2003 m. rugpjūčio 20 d. Austrijos oficialiajame leidinyje buvo paskelbtas Įstatymas Nr. 71/2003. Šio įstatymo 54 straipsnio 6 dalimi 1996 m. Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymo galiojimas Įstatymu 158/2002 pratęsiamas iki 2003 m. gruodžio 31 d.

II. IŠSAMUS PAGALBOS APIBŪDINIMAS

(9) Pagal Mokesčio už elektros energiją įstatymą („*Elektrizität-sabgabegesetz*“) ir Mokesčio už gamtines dujas įstatymą („*Erdgasabgabegesetz*“), abu priimtus 1996 m. birželio 1 d., mokesčiai už elektros energiją ir gamtines dujas yra mokamas už tiekiamą elektros energiją ir gamtines dujas, išskyrus atvejus, kai tiekiamos elektros energijos ir dujų įmonėms ar platintojams, kurie vykdo tolesnį tiekimą, už elektros energijos ir gamtinių dujų įmonių naudojamą elektros energiją ir gamtines dujas, ir už pačių generuojamos arba į mokesčio regioną importuojamos elektros energijos ir dujų naudojimą.

⁽²⁾ Žr. 1 išnašą.

⁽³⁾ Pagal 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamentą (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatantį terminams, datoms ir laikotarpiams taikytinas taisykles (OL L 124, 1971 6 8, p. 1), ypač jo 3 straipsnį, pastaboms pateikti skirtas terminas baigėsi 2003 m. rugpjūčio 18 d.

⁽¹⁾ OL C 164, 2003 7 15, p. 2.

- (10) Dažniausiai apmokestinamas asmuo yra elektros energijos ar gamtinių dujų tiekėjas. Tiekėjas prievolę mokėti mokesčių perduoda klientui, kuris turi grąžinti mokesčių apmokestinamam asmeniui. Bent jau klientui pateikiamoje metinėje sąskaitoje tiekėjas privalo aiškiai nurodyti, kokią sumą klientas privalo sumokėti kaip mokesčių už elektros energiją.
- (11) Mokesčio už elektros energiją norma nagrinėjamu laikotarpiu yra 0,015 EUR/kWh. Mokesčio už gamtines dujas norma yra 0,0436 EUR/m³.
- (12) Europos Teisingumo Teismui priėmus preliminarų nutarimą byloje C-143/99 (toliau – *Adria-Wien* nutarimas) ⁽⁴⁾, Austrija 1996 m. Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymą („*Energieabgabenvergütungsgesetz*“) iš dalies pakeitė Įstatymu Nr. 158/2002, kurio 6 straipsnyje numatoma, kad nuo 2002 m. sausio 1 d. visos verslo įmonės turi teisę susigrąžinti mokesčių už naudojamą elektros energiją ir gamtines dujas, jeigu tokie mokesčiai apskritai viršija 0,35 % jų grynosios gamybos vertės. Grynoji gamybos vertė yra apibrėžiama kaip skirtumas tarp apyvartos, apibrėžiamos pagal 1994 m. Apyvartos mokesčio įstatymo §1 pirmosios pastraipos 1 ir 2 punktus, ir apyvartos, kurią pagal tą patį apibrėžimą nurodo bendrovė. 1994 m. Apyvartos mokesčių įstatyme apyvarta apibrėžiama kaip Austrijos verslininko už atlyginimą suteiktos paslaugos ir prekės. Į apyvartą įeina naudojimas savoms reikmėms. Importas neįskaitomas. Pirmieji 363 EUR negrąžinami.
- (13) Mokesčio grąžinimas taikomas 2002 m. sausio 1 d. – 2003 m. gruodžio 31 d.
- (14) Gražindama mokesčius, valstybė per metus išmoka maždaug 330 mln. EUR.
- (15) Komisija pradėjo procedūrą, kadangi jai iškilo abejonių dėl taikomos priemonės valstybės pagalbos pobūdžio ir dėl tariamos pagalbos suderinamumo. Komisija teigė, kad numatoma mokesčių grąžinimo sistema *de facto* buvo naudinga daug energijos naudojančioms įmonėms, dėl to ji yra selektyvi. Komisijai iškilo abejonių dėl tariamos

pagalbos suderinamumo su Bendrijos gairėmis dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai ⁽⁵⁾.

III. SUINTERESUOTŲ ŠALIŲ PASTABOS

Austrijos pramonės asociacijos pastabos

- (16) Austrijos pramonės asociacijos nuomone, priemonė nėra taikoma pasirinktinai, dėl to ji negali būti laikoma valstybės pagalba. Austrija įgyvendino Europos Teisingumo Teismo *Adria-Wien* nutarimą, kad nacionalinės priemonės, pagal kurias numatoma grąžinti mokesčių už elektros energiją ir gamtines dujas, nėra valstybės pagalba „jeigu jos valstybės teritorijoje yra taikomos visoms įmonėms, kad ir kokia būtų jų veikla“. Savo antrajame klausime Teisingumo Teismui Austrijos Konstitucinis Teismas teigė, kad Austrija galėtų tokias mokesčių grąžinimo priemones pradėti taikyti visoms bendrovėms. Teisingumo Teismas, kuris labai gerai žinojo mokesčio grąžinimo paskirtį, žinoma, įvertino tokios priemonės galimą teisinį poveikį Austrijai. Todėl vienintelis reikšmingas klausimas šiuo atveju yra „ar diferencijuojama pagal privalumus“.
- (17) Austrijos pramonės asociacija nemano, kad priemonė ir *de facto* yra selektyvi. Priemonė yra taikoma maždaug 2 500–3 000 įmonių, veikiančių visuose ekonomikos sektoriuose, kad ir kokio dydžio būtų įmonė.
- (18) Be to, priemonė yra taikoma ne tik daug energijos naudojančioms įmonėms. Mokesčio grąžinimas apskaičiuojamas pagal grynąją gamybos vertę. Ši vertė priklauso nuo įmonės ekonominės padėties. Jeigu įmonė patiria nuostolių arba labai daug investuoja, jos grynoji gamybos vertė yra nedidelė. Tokiais atvejais netgi įmonės, kurios elektros energijos naudoja labai nedaug, pasinaudoja galimybe susigrąžinti mokesčių. Įvertinus priemonės veikimą ilgesniu laikotarpiu, schema yra naudinga įvairioms naudos gavėjų grupėms.
- (19) Austrijos pramonės asociacija užginčijo Komisijos pateiktą palyginimą su kitomis bylomis, kuriose priemonės, nors teisiškai ir nebuvo taikomos pasirinktinai, *de facto* buvo selektyvios. Šiais atvejais pagalbos tikslas visada buvo paremti stambiausias pramonės įmones, o kartais netgi individualias įmones. Austrijos priemonė, priešingai, neapriboja naudos gavėjų rato nei pagal įmonės dydį, nei pagal ekonomikos sektorių, jos veiklos pobūdį ar investicijų sumas.
- (20) Dėl pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka Austrijos pramonės asociacija pažymėjo, kad atitiktis minimalioms normoms, apibrėžtomis 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyvoje 2003/96/EB, pakeičiančioje Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą ⁽⁶⁾ (toliau – Energetikos apmokestinimo direktyva), turėtų būti laikoma didele mokesčio suma.

⁽⁴⁾ Byla C-143/99 *Adria-Wien Pipeline GmbH and Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH v Finanzlandesdirektion für Kärnten* [2001] ECR I-8365.

Austrijos Konstitucinis Teismas pateikė Teisingumo Teismui du klausimus, prašydamas pateikti preliminarų nutarimą:

1) Ar valstybės narės teisės aktas, kuriuo numatomas mokesčio už elektros energiją ir gamtines dujas grąžinimas, tačiau jis taikomas tik toms įmonėms, kurių pagrindinė veikla yra prekių gamyba, gali būti laikoma valstybės pagalba pagal EB sutarties 92 straipsnį?

2) Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą yra teigiamas, ar tokia priemonė pagal EB sutarties 92 straipsnį turėtų būti laikoma valstybės pagalba ir tuo atveju, jeigu ji būtų taikoma visoms įmonėms nepriklausomai nuo to, ar jų pagrindinė veikla yra prekių gamyba?

⁽⁵⁾ OL C 37, 2001 2 3, p. 3.

⁽⁶⁾ OL L 283, 2003 10 31, p. 51.

Stahl- und Walzwerk Marienhütte Ges.m.b.H pastabos

- (21) *Stahl- und Walzwerk Marienhütte Ges.m.b.H* apibūdina elektros energijos apmokestinimo poveikį plieno sektoriuje ir teigia, kad įprastas Austrijos elektros energijos mokesčio normas ėmus taikyti daug energijos naudojančioms įmonėms, Austrija turėtų nedelsdama nutraukti gamybos procesą.
- (22) Daug energijos naudojančioms įmonėms skirtas koregavimo mechanizmas nedaro neigiamo poveikio visos energetikos sektoriaus mokesčių sistemos skatinamajam poveikiui. Pačios energetikos sąnaudos yra pakankama paskata imti bet kokių pakaitinių priemonių, ir mokesčiai už elektros energiją nedaro papildomo skatinamojo poveikio. Į tai reikės atsižvelgti vertinant, ar priemonė gali būti pateisinta vertinant ją pagal pačią mokesčių sistemą.
- (23) Savo nutarime dėl bylos C-143/99 Europos Teisingumo Teismas akivaizdžiai norėjo pareikšti nuomonę dėl skirtumo tarp daug energijos naudojančių ir kitų įmonių. Priešingu atveju Teismas nebūtų atsakęs į antrąjį Austrijos Konstitucinio Teismo klausimą, kuris iš esmės nebuvo svarbus bylose, kurias Austrijos teismas dar rengėsi nagrinėti.
- (24) Netgi jeigu priemonė yra laikoma valstybės pagalba, Komisija privalo gerbti teisėtus susijusių įmonių lūkesčius. Tos įmonės galėjo remti įstatymu, kuris Austrijoje akivaizdžiai priimtas tam, kad būtų įgyvendintas *Adria-Wien* nutarimas. Negalima tikėtis, kad įmonė Europos teisės klausimus nagrinėtų nuodugniau nei *bona fide* įstatymų leidėjas. Be to, Teisingumo Teismas kaip institucija, atsakydama į antrąjį Austrijos Konstitucinio Teismo klausimą sužadino teisėtus lūkesčius.

Jungbunzlauer Ges.m.b.H pastabos

- (25) *Jungbunzlauer Ges.m.b.H* nurodo, kad mokesčio už elektros energiją grąžinimas savaime nėra valstybės pagalba, skiriama per tiesiogines valstybės išmokas. Energijos mokesčių našta galiausiai turėtų tekti galutiniam elektros energijos vartotojui. Įstatymų leidėjas gali pasirinkti vieną iš kelių administracinių būdų pasiekti šį tikslą. Siekiant patobulinti mokesčio administravimą, apmokestinimas įvedamas energijos tiekėjo lygmeniu. Įmonės moka mokesťį kartu su mokesčiu už elektros energiją elektros energijos tiekėjui, o vėliau, kai tokių išmokų suma viršija įmonių mokesčius įsipareigojimus, valstybė grąžina mokesťį. Būtent dėl tokios struktūros mokesčio už elektros energijos grąžinimo įstatymas yra parengtas pabrėžiant mokesčio grąžinimą. Įstatymų leidėjas taip pat galėjo nuspręsti nustatyti, kad apmokestinimas būtų nustatomas tiesiogiai galutinio vartotojo lygmeniu. Tokiu atveju mokesčio grąžinimas iš viso nebūtų reikalingas.

- (26) Nacionaliniai įstatymų leidėjai gali laisvai pasirinkti didžiausią mokesčio lygį. Aukščiausia norma, kuri nustatyta 0,35 % grynosios gamybos vertės, valstybės požiūriu neturi reikšmės, tačiau įtvirtina nuostatą, kad tais atvejais, kai elektros energija yra naudojama verslo tikslais, mokesčiai sudaro 0,35 % grynosios gamybos vertės. Tai taip pat taikoma mažiausiam mokesčio normos lygiui, kuris yra nustatytas kaip 363 EUR vienai priemonei.
- (27) Europos Teisingumo Teismas savo *Adria-Wien* nutarime priėmė sprendimą dėl Austrijoje taikomos priemonės, vertindamas ją kaip visumą. Jeigu Teismo ketinimai būtų buvę kitokie, jis būtų pirmiausia paklašęs, ar mokesčio už elektros energiją grąžinimas yra *per se* selektyvi priemonė, o tik tada būtų ėmęsis spręsti, ar priemonė tapo selektyvi dėl to, kad iš jos taikymo srities buvo panaikintas paslaugų sektorius. Be to, nutarimo 36 punkte yra aiškiai nurodoma, kad Austrijos priemonė, su kuria Europos Teismas buvo išsamiai susipažinęs, nėra valstybės pagalba.
- (28) Priemonė nėra selektyvi, tačiau ji yra bendro ekonominio poveikio priemonė. Tokį požiūrį palaikė ir generalinis advokatas byloje C-143/99.
- (29) Priemonė neiškraipo konkurencijos ir nedaro poveikio prekybai.
- (30) Panašios priemonės yra taikomos ir kitose valstybėse narėse. Bet elektros energijos apmokestinimo direktyva įmonių atžvilgiu numato tokias priemones kaip mokesčių nuolaidos ir mokesčių grąžinimas, kuriomis siekiama apsaugoti investicijas ir darbo vietas.

IV. AUSTRIJOS PASTABOS**Austrija mokesčio už elektros energiją grąžinimą laiko bendrąja priemone**

- (31) 2003 m. liepos 4 d. laiške, kurį Komisija gavo 2003 m. liepos 4 d., Austrija patvirtino savo nuomonę, kad mokesčio už elektros energiją grąžinimas yra bendroji priemonė. Užduodamas savo antrąjį klausimą, Austrijos Konstitucinis Teismas taip pat paaiškino savo motyvą, būtent kad jeigu pirminė priemonė yra valstybės pagalba, Konstitucinis Teismas galėtų bendrovėms, kurių pagrindinė veikla yra prekių gamyba, panaikinti šios priemonės taikymo apribojimą. Austrijos teismas norėjo išsiaiškinti, ar panaikinus minėtą apribojimą būtų leista neteisėta valstybės pagalba, ar praplėsta jos taikymo sritis. Europos Teismas žinojo šį motyvą, kaip galima suprasti iš referento p. Watheleto atskaitos, kurioje pažymima: „Konstitucinis Teismas daro prielaidą, kad panaikinus minėtą apribojimą, ..., priemonės taikymo srities praplėtimas, įtraukiant į ją kitas įmones, galimas tik tokiu atveju, jeigu tai netampa nauja pagalba, apie kurią turi būti teikiamas išankstinis pranešimas.“ Be šio motyvo antrasis klausimas būtų buvęs grynai teorinis, ir Europos Teisingumo Teismas būtų turėjęs jį atmesti.

(32) Dėl to Austrijos Konstitucinis Teismas panaikino tik apribojimą pirminei naudos gavėjų grupei, tačiau nepaikino viso Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymo.

(33) Žinant šią situaciją negalima teigti, kad Europos Teisingumo Teismas arba nežinojo, kokių principu veikia Austrijos priemonė, arba dėl jos klydo. Priešingai, savo nutarimo 7 punkte Teismas teisingai apibūdino Austrijoje taikomą priemonę, o 36 punkte pateikė atsakymą į antrąjį klausimą, kuriame buvo teigiama: „*nacionalinės priemonės, tokios kaip nagrinėjamoji, pagrindiniuose teisminiuose nagrinėjimuose nėra valstybės pagalba*“.

Austrija įsipareigoja retrospektyviai iš dalies pakeisti Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymą

(34) Savo 2003 m. gruodžio 5 d. laišku Austrija Komisijai pranešė, kad Finansų ministerija Austrijos parlamentui siūlys atgaline data iš dalies pakeisti nuostatas dėl mokesčio už elektros energiją ir gamtines dujas grąžinimo dviem naudos gavėjų grupėms.

(35) Įmonės, kurioms Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymas iki 2001 m. gruodžio 31 d. negaliojo, 2002 m. turės teisę susigrąžinti iki 100 % mokesčio, viršijančio 0,35 % jų grynosios gamybos vertės. 2003 m. šio įmonės mokės 20 % valstybėje nustatytos mokesčio už elektros energiją ir gamtines dujas normos. Toks minimalus apmokestinimas nustatomas atsižvelgus į minimalias apmokestinimo normas, kurias apibrėžė Energijos apmokestinimo direktyva, įsigaliojusi 2004 m. sausio 1 d. Santykis tarp direktyvos nustatytos minimalios apmokestinimo normos ir valstybėje nustatyto mokesčio už elektros energiją yra maždaug 3,3 %, o gamtinėms dujoms – maždaug 14 %.

(36) Įmonės, kurioms Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymas buvo taikomas dar iki 2001 m. gruodžio 31 d., 2002 ir 2003 m. mokės 120 % minimalios mokesčio už elektros energiją ir gamtines dujas normos, nustatytos Energijos apmokestinimo direktyvos I priedo C lentelėje („nuostata dėl 120 %“). Apmokestinimo lygis, nustatomas kaip 120 % minimalios mokesčio už elektros energiją ir gamtines dujas normos, statistiškai atitinka vidutinį įmonių apmokestinimo lygį pagal Energijos apmokestinimo direktyvą, įskaitant mokesčius už elektros energiją, dujas ir anglis. Pradėjus taikyti nuostatą dėl 120 %, atsiras papildomas apmokestinimas, kuris sudarys maždaug 10–15 % dabar iš mokesčių surenkamų lėšų. Papildomas apmokestinimas nėra toks didelis, kadangi šiuo metu pagal galiojančias nuostatas dauguma susijusių

bendrovių moka gerokai daugiau nei 120 %. Tačiau tos įmonės, kurių mokesčių našta pradėjus taikyti 120 % nuostatą, padidės, mokės maždaug 50 % daugiau nei anksčiau, nors kai kurių įmonių finansinei padėčiai įtaka bus dar didesnė.

(37) Austrija pranešė, kad visi mokėjimai pagal minėtą nuostatą buvo sustabdyti iš karto, kai tik buvo pradėta formalus tyrimo procedūra. Tačiau Austrija negalėjo nurodyti nei kiek bendrovių turės grąžinti joms jau išmokėtas grąžinamo mokesčio sumas, nei kokios sumos buvo išmokamos. Austrija patvirtino, kad kiekvienam mokėjimui bus taikomos palūkanos pagal EB galiojančią pamatinę normą.

V. PAGALBOS VERTINIMAS

Vertinimas 2002 ir 2003 metams

(38) Nors Komisija pradėjo procedūras dėl Įstatymo Nr. 158/2002, kuris buvo taikomas 2002 m., jos nuomone, ji gali vertinti ir 2003 m. laikotarpį, nepriimdama jokio atskiro sprendimo dėl formalus tyrimo procedūros išplėtimo įtraukiant minėtą laikotarpį. Komisija pažymi, kad Įstatymas Nr. 71/2003 palieka Įstatymo Nr. 158/2002 nuostatas visiškai nepakeistas. Todėl 2002 ir 2003 m. buvo taikomos visiškai tokios pačios nuostatos. Todėl Komisija mano, kad suinteresuotoms šalims buvo suteikta galimybė pateikti savo pastabas visais klausimais, svarbiais nuostatų vertinimui.

(39) Komisijai nusprendus pradėti formalią tyrimo procedūrą, Austrija patvirtino įstatymo galiojimo terminą. Tai būtų galima palyginti su situacija, kai valstybė narė nusprendžia pakeisti teisės aktus, dėl kurių pažeidimo atliekamas tyrimas, tačiau toks pakeitimas negali pašalinti viso pažeidimo, arba kai pagrįstoje nuomonėje nurodyti faktai iš tikrųjų įvyksta po tokios nuomonės pateikimo. Tokiais atvejais Teismas leidžia Komisijai tęsti procedūrą ir pako-reguoti savo išvadas, atsižvelgus į pasikeitusias aplinkybes⁽⁷⁾.

(40) Savo 2003 m. gruodžio 5 d. laiške Austrija aiškiai nurodė 2002 m. sausio 1 d.–2003 m. gruodžio 31 d. laikotarpį. Todėl ji per visą laikotarpį naudojo savo teisę į gynybą.

⁽⁷⁾ Žr. Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-105/91 *Komisija prieš Graikiją* (1992) ECR I-5871, sprendimą byloje C-11/95 *Komisija prieš Belgiją* (1996) ECR I-4415, sprendimą byloje C-365/97 *Komisija prieš Italiją* (1999) ECR I-7773 ir sprendimą byloje C-113/86 *Komisija prieš Italiją* (1998) ECR 607.

- (41) Iš esmės trečiosios šalys taip pat galėjo pateikti savo pastabas dėl schemos taikymo ir 2002, ir 2003 m. Ypač rugpjūčio 12 d., t. y. dar iki paskelbiant, kad Įstatymas Nr. 71/2003 pratęsia mokesčio už elektros energiją grąžinimo nuostatos galiojimą, Austrijos pramonės asociacija pateikė savo nuomonę apie 2002 m. mokesčio už elektros energiją grąžinimą. Vėliau Asociacijos atstovai dalyvavo keliuose Komisijos ir Austrijos vyriausybės susitikimuose ir ta proga pateikė savo pastabas dėl 2003 m. Taigi jai buvo sudarytos sąlygos pasinaudoti teise pateikti pastabas.
- (42) 2003 m. rugpjūčio 14 d. „Jungbunzlauer Ges.m.b.H“ pateiktos pastabos apibūdino bendrovės padėtį ir teigė, kad aprašyti faktai galioja „ypač 2002 metams“. Bendrovė pateikė pastabas apie esamą pagalbą, pateikdama argumentus, kurių galiojimas visiškai nepriklauso taikymo metų. Šitaip jai buvo sudarytos sąlygos pasinaudoti teise pateikti pastabas.
- (43) 2003 m. kovo 18 d. „Marienhütte Ges.m.b.H“ pateikė pastabas dėl procedūros inicijavimo, taigi taip pat dar prieš paskelbiant Įstatymą Nr. 71/2003. Tos pastabos iš esmės taip pat nepriklauso nuo mokesčio už elektros energiją grąžinimo taikymo metų. Šitaip jai buvo sudarytos sąlygos pasinaudoti teise pateikti pastabas.
- (44) Komisija negavo jokių pavėluotai pateiktų pastabų arba kokių nors prašymų pateikti pastabas jau praėjus terminui, kuris buvo nustatytas sprendimu inicijuoti procedūrą.
- Pagalbos buvimas**
- (45) Atlikusi išsamų tyrimą, Komisija daro išvadą, kad nagrinėjamoji priemonė yra valstybės pagalba, kaip apibrėžta EB sutarties 87 straipsnio 1 dalyje.
- (46) Komisijos nuomone, mokesčių nuolaidos, netgi jeigu teoriškai jos taikomos visoms įmonėms, pasiekusioms 0,35 % grynosios gamybos vertės ribą, *de facto* yra naudingos visoms įmonėms, kurių elektros energijos sunaudojimas yra didelis pagal jų grynąją gamybos vertę, ir dėl to tai yra selektyvi priemonė.
- (47) Komisijos nuomone, byloje C-143/99 Teisingumo Teismas pateikė nuomonę ne apie visus pirminės mokesčio grąžinimo priemonės aspektus, o tik apie priemonės taikymo apribojimą vien toms įmonėms, kurių pagrindinė veikla yra prekių gamyba. Kad galėtų atsakyti į du Austrijos Konstitucinio Teismo klausimus, Teisingumo Teismui nereikėjo vertinti jokių kitų priemonės aspektų. Klausimai nebuvo susiję apskritai su visa Austrijos sistema, jie buvo susiję tik su jos ribota sritimi. Todėl negalima daryti prielaidos, jog tik dėl to, kad teismui buvo pateikta daugiau informacijos, jis išreiškė nuomonę klausimu, kuris jam nebuvo užduotas. Teismas priėmė nutarimą apskritai dėl „nacionalinių priemonių, pagal kurias numatomas mokesčio už elektros energiją grąžinimas“. Jeigu Teismas būtų ketinęs priimti nutarimą dėl visų Austrijos priemonės aspektų, būtų galima daryti prielaidą, kad jis būtų aiškiau išdėstęs savo nuomonę.
- (48) Komisija nesutinka su nuomone, kad Teismas nebūtų atsakęs į antrąjį Austrijos Konstitucinio Teismo klausimą, jeigu nebūtų ketinęs pareikšti nuomonės dėl visų mokesčio grąžinimo aspektų. Visų pirma Teismas atsakė į visus Austrijos Konstitucinio Teismo pateiktus klausimus. Šis klausimas nebuvo susijęs su Teismo nagrinėjama byla. Todėl Teismas aiškiai pabrėžė savo atsakymą į pirmąjį klausimą dėl bylos ir, remdamasis nusistovėjusia Teismo praktika, nurodė, kad nacionalinė valstybės priemonė, įgyvendinama visoje teritorijoje ir taikoma visoms įmonėms jų nediferencijuojant, negali būti laikoma valstybės pagalba.
- (49) Remiantis keliais precedentais būtų galima įrodyti, kad priemonė dėl savo poveikio gali būti selektyvi, netgi jeigu pagal įstatymą ji turi būti taikoma visiems ekonomikos sektoriams. Tiesa, nagrinėjamoji priemonė neriboja paramos skyrimo pagal įmonės dydį, sektorių, kuriame ji veikia, veiklos pobūdį arba investicijų dydį. Tačiau dėl nustatytos ribos priemonė iš tikrųjų gali būti taikoma tik daug elektros energijos naudojančioms vartotojoms. Nors Austrijos pramonės asociacija teigė, kad mokesčio grąžinimo galimybe iš tikrųjų gali pasinaudoti ir nedaug elektros energijos naudojančios įmonės, jeigu jos daug investuoja arba patiria didelius nuostolius, tai jokiais būdais nepagrindžia minėto argumento. Priešingai, formalus tyrimo metu iliustruojant įvairių sprendimų poveikį kaip pavyzdžiai buvo pateiktos įmonės, veikiančios daug elektros energijos naudojančiuose sektoriuose. Tai taip pat patvirtino „Marienhütte“ pastabos, kurios priemonę aiškiai vadina daug elektros energijos naudojančioms įmonėms taikomu koreguojančiu mechanizmu. Komisija taip pat pažymi, kad Austrija nepateikė jokių pastabų dėl Austrijos pramonės asociacijos pateiktų argumentų. Svarbiausia, Austrija nepateikė jokių duomenų apie faktinius naudos gavėjus, taip pat informacijos apie tai, ar po įstatymo pataisų faktiniai naudos gavėjai pasikeitė. Todėl šiuo metu Komisija neturi jokios informacijos, kuri leistų jai daryti išvadą, kad priemonės poveikis šiuo metu ryškiai skiriasi nuo to poveikio, kurį darė iki 2002 m. sausio 1 d. galiojusi priemonė, kuri buvo taikoma tik įmonėms, užsiimančioms prekių gamyba. Be to, Komisija pažymi, kad Austrija 120 % dydį apskaičiavo remdamasi duomenimis apie maždaug 240 daug elektros energijos naudojančių įmonių, teigdama, kad buvo neįmanoma gauti informacijos apie visas mokesčių grąžinimu pasinaudojančias įmones. Visos šios aplinkybės, vertinamos kartu, aiškiai rodo, kad priemonė buvo specialiai skirta daug elektros energijos naudojančioms vartotojams.

- (50) Be to, Komisija nepritaria „*Jungbunzlauer Ges.m.b.H*“ požiūriui, kad 0,35 % grynosios gamybos vertės kriterijus atitinka didžiausią apmokestinimo lygį ir kad tokia viršutinė riba nėra svarbi vertinant valstybės pagalbos požiūriu. Nors šio argumento bendrais bruožais ir nebūtina analizuoti, šiuo atveju kriterijus nenustato bendro maksimalaus apmokestinimo lygio visoms įmonėms be jokio skirtumo. Dažniausiai įmonės privalo mokėti mokesčius pagal visą normą, išskyrus tas įmones, kurios pasiekia nustatytą aukščiausią ribą, *de facto* pritaikytą tik daug energijos naudojančioms įmonėms. Ši priemonė sudaro galimybes skirtingai vertinti įmones, kadangi objektyvus kriterijus yra nustatomas kaip aukščiausia apmokestinimo riba tik kai kurioms įmonėms, kurios šiuo atveju yra daug energijos naudojančios įmonės. Tai ne tas pats, kas mažiausias 363 EUR apmokestinimo lygis, apie kurį kalba „*Jungbunzlauer Ges.m.b.H*“, ir kuris iš tikrųjų yra taikomas visoms įmonėms be jokio skirtumo.
- (51) Savo sprendime pradėti procedūrą Komisija pareiškė abejones, ar praplėtus priemonės taikymo sritį iš tikrųjų pasikeistų jos poveikio pobūdis. Komisija taip pat teigė, kad nei Austrija, nei kokia kita susijusi šalis nėra pateikusi jokios informacijos, kuri bent kiek išblaškytų tokias abejones. Svarbiausia, Austrija nepateikė jokių duomenų, kurie galėtų įrodyti, kad, praplėtus priemonės taikymo sritį, ja galėtų pasinaudoti gerokai daugiau bendrovių visuose ekonomikos sektoriuose. Šiaip ar taip, remiantis Teisingumo Teismo praktika, tai, kad atsiranda daugiau priemonės naudos gavėjų, savaime nereiškia, kad priemonė gali būti laikoma bendro pobūdžio priemone.
- (52) Komisija taip pat atsižvelgia į tai, kad keliose valstybėse narėse yra taikomos tokį pat poveikį turinčios priemonės ir kad tos valstybės narės yra kreipusios dėl valstybės pagalbos patvirtinimo arba Komisija tokias priemones yra nagrinėjusi *ex officio* ⁽⁸⁾.
- (53) Komisijos nuomone, priemonės selektyvumo taip pat negali pateisinti nei sistemos pobūdis, nei logika, kadangi jis nesiderina su mokesčio vidine logika. Priešingai, mokesčio grąžinimas yra akivaizdus nukrypimas nuo bendros mokesčių sistemos struktūros ir funkcionavimo. Komisija dar pažymi, kad mokesčio už elektros energiją paskirtis yra dvejopa. Pirma, juo siekiama skatinti įmones diegti energijos taupymo priemones. Netgi jei įmonė jau naudoja kokias nors elektros energijos taupymo priemones daugiausia tam, kad sumažintų savo atitinkamas energijos sąnaudas, negalima teigti, kad elektros energijos apmokestinimas neturi papildomo skatinančio poveikio. Elektros energijos sunaudojimas iš esmės priklauso nuo naudojamų technologijų, todėl pastovus jis išlieka tik tam

tikrą trumpą laikotarpį. Per ilgesnį laikotarpį, *inter alia*, dėl technologinės pažangos ir diegiamų naujovių galima tikėtis, kad bus pasiektas didesnis veiksmingumas. Toliau Komisija pažymi, kad „*Marienhütte Ges.m.b.H*“ niekuo nepagrindė teiginio, kad nėra jokio skatinamojo poveikio. Antra, netgi jei energijos sunaudojimas trumpuoju laikotarpiu niekaip negali būti sumažintas, mokesčiai nustatomas siekiant surinkti valstybės lėšas, reikalingas bendriems tikslams, taip pat atsižvelgti į tai, kad elektros energijos naudojimui reikalingos visuomenės sąnaudos, dėl kurių valstybė turi imtis atitaisomųjų veiksmų. Šiuo atžvilgiu bet koks daug energijos naudojančių įmonių, kurios kartu yra didžiausi teršėjai, atleidimas nuo mokesčio už elektros energiją prieštarauja mokesčių sistemos pobūdžiui ir logikai.

- (54) Komisija nepritaria „*Jungbunzlauer Ges.m.b.H*“ pareikštai nuomonei, kad priemonė nebūtų valstybės pagalba, jeigu įstatymų leidėjai būtų numatę apmokestinti galutinius elektros energijos vartotojus. Tokiu atveju priemonės administravimo pobūdis nedarytų įtakos jame slypinčiam valstybės pagalbos elementui. Netgi jei įstatymų leidėjai būtų numatę, kad apmokestinamas būtų galutinis vartotojas ir dėl to tikriausiai būtų numatę skirtingą skirtingų vartotojų traktavimą, pats toks diferencijavimas savaime reikštų valstybės pagalbą.
- (55) Visi kiti valstybės pagalbos priemonės kriterijai pagal EB sutarties 87 straipsnio 1 dalį yra tenkinami. Naudodamosi priemone įmonės sutaupo sąnaudas, kurias jos priešingu atveju būtų patyrusios, ir šitaip suteikia tokioms įmonėms tam tikro pranašumo. Priemonės išlaidas padengia valstybė iš valstybės išteklių, kadangi valstybė netenka dalies mokesčių pajamų. Numatydamą, kad mokesčius gali susigrąžinti tik kai kurios įmonės, priemonė suteikia joms pranašumo kitų įmonių atžvilgiu, o tai gali iškraipyti konkurenciją. Bent jau kai kurie naudos gavėjai veikia sektoriuose, kuriuose tarp valstybių narių vyksta prekyba. Todėl priemonė gali daryti įtaką prekybai. Daroma išvada, kad priemonė yra valstybės pagalbos schema, ir turi būti taikoma nauja pagalba, kadangi ji buvo pradėta Austrijai įstojus į Europos Sąjungą ir Komisijos niekada nebuvo patvirtinta.

Pagalbos suderinamumas su bendrąja rinka

- (56) Komisija pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka vertino pagal Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai (toliau – Gairės). Priimdama sprendimą pradėti procedūrą tame etape, Komisija manė, kad negalima taikyti jokių nukrypti leidžiančių nuostatų, numatytų EB sutarties 87 straipsnio 2 arba 3 dalyse. Atlikus formalų tyrimą, nepaaiškėjo jokių naujų aplinkybių, kurios būtų galėjusios išblaškyti abejones, Komisijos pareikštas savo sprendime pradėti formalią tyrimo procedūrą. Todėl Komisija daro tokią išvadą.

⁽⁸⁾ Pvz., N 449/2001 – Vokietija, N 123/2000 – Jungtinė Karalystė, C 42/2003 – Švedija.

(57) Įmonėms, kurioms Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymas nebuvo taikomas iki 2001 m. gruodžio 31 d., Įstatymu Nr. 158/2002 numatyti pakeitimai iš esmės reiškė naują nuo esamo mokesčio leidžiančią nukrypti nuostatą. Gairių 51.2 punktą leidžia 51.1 punkto nuostatas taikyti tuo atveju, kai mokestis daro didelį teigiamą poveikį aplinkosaugos požiūriu ir kai tokį nukrypimą tapo būtina taikyti dėl reikšmingų įmonės ekonominių sąlygų pokyčių, dėl kurių įmonės pateko į konkurencijos požiūriu labai nepalankią padėtį. Austrija nepateikė jokios informacijos, kuri patvirtintų šiuos teiginius. Taip pat Austrija nepadidina mokesčio, todėl Gairių 52 punktą negali būti taikomas. Tokiomis aplinkybėmis valstybė narė gali atleidimą nuo mokesčių taikyti tik pagal 53 punkto antrąją pastraipą, kurioje daroma nuoroda į Gairių 45 ir 46 punktus. Tomis nuostatomis leidžiama pagalbą veiklos einamosioms išlaidoms padengti teikti tik ribotą penkerių metų laikotarpį ir tik jeigu pagalbos intensyvumas nėra didesnis nei 50 % papildomų sąnaudų, ir tik jeigu pagalba yra proporcingai mažėjanti. Pagal Austrijos įstatymą nėra numatoma, kad grąžinamo mokesčio suma negali viršyti 50 % papildomų sąnaudų, be to, nėra jokio reikalavimo, kad pagalba būtų proporcingai mažėjanti.

(58) Tų įmonių, kurioms Mokesčių už elektros energiją grąžinimo įstatymas buvo taikomas iki 2001 m. gruodžio 31 d., atžvilgiu mokesčių grąžinimo sistema išlieka nepakitusi. Šiuo atžvilgiu priemonė iš esmės yra nukrypti nuo mokesčio leidžiant nuostata, patvirtinta tuo pat metu, kaip ir mokestis. Todėl jai taikomas Gairių 51.2 punktą, kuriame daroma nuoroda į 51.1 punkte nurodytus suderinamumo kriterijus. Iš šios nuostatos taikoma tik 51.1.b punkto antroji įtrauka. Ši nuostata reikalauja, kad naudą gaunančios įmonės mokėtų didžiąją valstybės nustatyto mokesčio dalį. Austrija nepateikė jokių nagrinėjamo laikotarpio duomenų, kurie leistų įvertinti faktinę įmonių mokėtiną mokesčio dalį. Todėl Komisija negali daryti išvados, kad įmonės moka didžiąją nacionalinio mokesčio dalį.

(59) Atsižvelgdama į pirmiau išdėstytas aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad 1996 m. Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymas, kuris iš dalies pakeistas Įstatymo Nr. 158/2002 6 straipsniu ir kurio galiojimo laikas jo nekeičiant buvo pratęstas iki 2003 m. gruodžio 31 d., neatitinka Gairių reikalavimo ir dėl to yra nesuderinamas su bendrąja rinka.

Paskelbtojo pagalbos pakeitimo suderinamumas su bendrąja rinka⁽⁹⁾

(60) Tų įmonių, kurioms Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymas nebuvo taikomas iki 2001 m. gruodžio

31 d., atžvilgiu taikoma ir, kaip pažadėta, Austrijos iš dalies pakeista priemonė atitinka Gairių 53 ir 45 punktus. Pagalbos intensyvumas yra 100 % papildomų sąnaudų, ir per antruosius metus jis bus laipsniškai mažinamas iki 80 %. Todėl per nagrinėjamą laikotarpį pagalba bus laipsniškai mažinama. Be to, Komisijos apskaičiavimu, antraisiais metais sumažinus mokestį, vis tiek naudos gavėjai privalės mokėti mokestį, kuris yra didesnis nei pagal Energijos apmokestinimo direktyvą nuo 2004 metų.

(61) Dėl įmonių, kurioms Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymas iki 2001 m. gruodžio 31 d. buvo taikomas, Komisijos nuomone, pagalba atitinka Gairių 51.1.b punkto antrosios įtraukos nuostatas. 51.1.b punkto antrosios įtraukos nuostatos reikalauja, kad įmonės mokėtų didžiąją nacionalinio mokesčio dalį. Tokiu reikalavimu siekiama skatinti įmones gerinti savo veiklą aplinkosaugos požiūriu. Tai išplaukia iš 51.1.b pirmosios įtraukos formuluotės, kuri leidžia mažesnius nei suvienodintas mokesčius nustatyti tik jeigu įmonės faktiškai sumokama suma yra didesnė nei Bendrijos nustatytas minimumas, moka pagal didesnę nei Bendrijos nustatytoji mažiausia norma, „siekiant skatinti įmones gerinti aplinkos apsaugą“. Nors nagrinėjamoju laikotarpiu Austrijos energijos mokestis buvo nacionalinis mokestis, Energijos apmokestinimo direktyva nuo 2004 m. sausio 1 d. nustato suderintą energijos mokestį, apibrėždama minimalias mokesčio už apmokestinamų energijos produktų naudojimą normas ir leisdama mokesčius sumažinti pagal Austrijos elektros energijos apmokestinimo įstatymus. Energijos mokesčių direktyvoje yra aiškiai atsižvelgiama į su aplinkos apsauga susijusius klausimus (ypač žr. trečią, šesną, septintą ir dvyliktą konstatuojamąsias dalis). Todėl, Komisijos nuomone, taikant mažiausias minėtoje direktyvoje nustatytas normas, įmonės bus skatinamos gerinti aplinkosaugos priemones. Dėl šios priežasties Komisija gali pripažinti, kad taikant minimalias normas yra sumokama didžioji nacionalinio mokesčio dalis, kaip yra reikalaujama pagal Gairių 51.1.b punkto antrąją įtrauką. Austrija nustato minimalų bendrovių apmokestinimą taip, kad jis atitinka minimalias mokesčio normas, taikomas ne tik gamtinėms dujoms ir elektros energijai, bet ir anglims, kurioms nėra taikomas Austrijos nustatytas mokestis už elektros energiją. Taigi Austrija užtikrina, kad minimalus apmokestinimas 2002 ir 2003 m. atitinka nustatytą lygį ir jo poveikis aplinkai yra minimalus, kaip numatyta Energijos apmokestinimo direktyvoje.

Teisėti lūkesčiai

(62) Nustačius, kad neteisėtai skirta valstybės pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka, ji turi būti išieškota iš naudos gavėjo. Išieškant pagalbą, kiek įmanoma yra atkuriami iki pagalbos suteikimo buvusi padėtis. Tačiau 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999,

⁽⁹⁾ Komisija pastebi, kad šie pakeitimai dar neišgaliojo.

nustatančio išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisyklės⁽¹⁰⁾, 14 straipsnio 1 dalyje teigiama, kad „Komisija nereikalauja išieškoti pagalbos, jeigu tai prieštarautų bendrajam Bendrijos teisės principui“. Teisingumo Teismo praktika ir Komisijos sprendimų priėmimo praktika tais atvejais, kai remdamasis Komisijos veiksmais priemonės naudos gavėjas teisėtai tikisi, kad pagalba buvo suteikta laikantis Bendrijos teisės reikalavimų, nurodymas išieškoti pagalbą pažeistų bendruosius Bendrijos teisės principus.

- (63) Valstybė narė privalo užtikrinti, kad nacionalinės priemonės būtų suderinamos su Bendrijos valstybės pagalbos taisyklėmis, kad būtų išvengta konkurencijos iškraipymų, pranešti Komisijai apie visas valstybės pagalbos priemones pagal EB sutarties 88 straipsnio 3 dalį ir neįgyvendinti pagalbos priemonės jos vertinimo laikotarpiu. Iš esmės neteisėtai suteiktos pagalbos atveju naudos gavėjas negali apeliuoti į teisėtus lūkesčius. Jeigu įmonės galėjo remtis nacionaliniais teisės aktais, kurie, nors ir buvo priimti sąžiningai, neatitinka valstybės pagalbos bendrųjų taisyklių, todėl dėl jų yra iškraipoma konkurencija, Bendrijos valstybės pagalbos kontrolės tikslų pasiekti neįmanoma.

- (64) Savo sprendime *Van den Bergh en Jurgens* byloje⁽¹¹⁾ Teisingumo Teismas teigė:

„Teismas nuosekliai tvirtina, kad bet kuris verslininkas, kuriam institucijų veikla suteikė pagrįstą vilčių, gali remtis teisėtų lūkesčių apsaugos principu. Kita vertus, jeigu išmintingas ir sugebantis vertinti verslininkas galėjo numatyti, kad Bendrijos priemonė gali turėti įtakos jo interesams, priemonę priėmus, tuo principu jis jau remtis nebegali“.

- (65) Austrija nepateikė Komisijai jokių argumentų, kurie būtų pagrįsti teisėtais pagal schemą numatytų naudos gavėjų lūkesčiais. Tačiau remiantis Teismo praktika yra aišku, kad Komisija privalo savo iniciatyva atsižvelgti į ypatingas aplinkybes, dėl kurių, remiantis Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnio 1 dalimi, nebūtų reikalaujama neteisėtai suteiktos pagalbos išieškoti iš jos gavėjo, jeigu tai prieštarautų bendrajam Bendrijos teisės principui, tokiam kaip pagarba teisėtiems naudos gavėjo lūkesčiams.
- (66) Viena vertus, vertindama šią bylą, Komisija pažymi, kad nagrinėjamos nacionalinės priemonės aplinkosaugos inte-

resų labai Austrijos įmonėms sukūrė nemažą našą. Jeigu nebūtų taikomas šiam sprendime nagrinėjamas mokesčių grąžinimas, tokia našta daug elektros energijos naudojančioms įmonėms būtų itin sunki. Kai ši nacionalinė priemonė buvo kuriama, nebuvo jokios nusistovėjusios praktikos, kaip teisiškai turėtų būti vertinamas atleidimas nuo tokių mokesčių arba jų sumažinimas, kai tokios priemonės oficialiai yra taikomos visuose ekonomikos sektoriuose, tačiau vis dėlto yra selektyvios, nes kai kuriems sektoriams suteikia faktinio, *de facto* ir specifinio pranašumo. Kita vertus, visiškai įmanoma, kad šioje byloje Teismo atsakymo į antrąjį klausimą *Adria-Wien* byloje formuluotė galėjo kai kuriuos naudos gavėjus priversti nuoširdžiai patikėti, kad Teismo nagrinėjamos nacionalinės priemonės nustotų būti selektyvios ir dėl to nebepūtų laikomos valstybės pagalba, jeigu jų taikymo sritis būtų išplėsta, įtraukiant ir kitus, ne tik prekių gamybos, sektorius. Atsižvelgdama į visas šias aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad šioje byloje pagalbos išieškojimas prieštarautų teisėtų lūkesčių apsaugos principui. Todėl, vadovaudamasi Reglamento Nr. 659/99 14 straipsniu, Komisija nusprendžia, kad pagalbos išieškoti nebus reikalaujama.

Pagalba pagrindinei žemės ūkio gamybai

- (67) Mokesčių grąžinimo sistema žemės ūkio ir miškininkystės sektoriams yra taikoma tokiomis pačiomis sąlygomis, kaip ir kitiems naudos gaunantiems sektoriams. Bendrijos gairės dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai žemės ūkiui netaikomos. Vertindama įvairiems sektoriams skiriamą valstybės pagalbą per mokesčius už elektros energiją⁽¹²⁾, Komisija žemės ūkio ir miškininkystės sektorius traktavo taip pat, kaip ir kitus sektorius, kuriems yra taikomos Gairės dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai. Todėl pirmiau išdėstyti argumentai yra taikytini ir vertinant pagalbą žemės ūkio sektoriuje.

VI. IŠVADA

- (68) Komisija daro išvadą, kad Austrija Įstatymu Nr. 158/2002 neteisėtai įgyvendino 1996 m. Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymą ir jo galiojimo laiką be pakeitimų iki 2003 m. gruodžio 31 d. pratęsė pažeisdama Sutarties 88 straipsnio 3 dalį.
- (69) Pagalbos schema, taikoma įmonėms, kurioms Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymas iki 2001 m. gruodžio 31 d. nebuvo taikomas, yra nesuderinama su Bendrijos gairėmis dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai, ypač jų 52 ir 45 punktais, ir bet kokiomis kitomis nuostatomis, leidžiančiomis nukrypti nuo EB sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalių.

⁽¹⁰⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

⁽¹¹⁾ Byla C-265/85 *Van den Bergh en Jurgens Bv prieš Komisiją* (1987) ECR 1155, 44 dalis.

⁽¹²⁾ Žr. Komisijos sprendimus dėl Vokietijos ekologinių mokesčių, NN 47/99 (OL C 166, 1999 6 12) ir N 575/A/99 (OL C 322, 2000 11 11).

(70) Pagalbos schema, taikoma įmonėms, kurioms Mokesčio už elektros energiją mokesčio grąžinimo įstatymas buvo taikomas jau iki 2001 m. gruodžio 31 d., yra nesuderinama su Bendrijos gairėmis dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai, ypač su jų 51.1.b punkto antrąja įtrauka ir bet kokiomis kitomis nuostatomis, leidžiančiomis nukrypti nuo EB sutarties 87 straipsnio 2 ir 3 dalių. Kadangi schemos suderinamumo negalima pagrįsti jokiais kitais argumentais, ji yra nesuderinama su bendrąja rinka.

(71) Vis dėlto, atsižvelgus į specifines šios bylos aplinkybes ir remiantis Reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsniu, nebus siekiama išieškoti pagalbos.

(72) Komisija atsižvelgia į Austrijos Vyriausybės įsipareigojimą atgaline data iš dalies pakeisti mokesčio už elektros energiją grąžinimo tvarką. Komisijos nuomone, pirmiau aprašyti pakeitimai atitinka Bendrijos gaires dėl valstybės pagalbos aplinkos apsaugai, ypač jų 52 punktą, siejamą su 45 punktu bei 51.1.b punkto antrąja įtrauka.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pagal 1996 m. Mokesčio už elektros energiją grąžinimo įstatymą, kuris iš dalies pakeistas Įstatymu Nr. 158/2002 ir kurio galiojimo laikas jo nekeičiant buvo pratęstas iki 2003 m. gruodžio

31 d., Austrijos numatytas mokesčio už elektros energiją grąžinimas 2002 m. yra neteisėta valstybės pagalbos schema, nesuderinama su bendrąja rinka.

2 straipsnis

Austrija nutraukia 1 straipsnyje nurodytos priemonės įgyvendinimą, jeigu ji ir toliau darys poveikį.

3 straipsnis

Austrija imasi visų reikiamų priemonių, kad atgaline data pakeistų priemonę, kaip Austrijos institucijos įsipareigojo savo 2003 m. gruodžio 5 d. laiške.

4 straipsnis

Per du mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo Austrija praneša Komisijai apie priemones, kurių imtasi jam įgyvendinti.

5 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Austrijos Respublikai.

Priimta Briuselyje, 2004 m. kovo 9 d.

Komisijos vardu

Mario MONTI

Komisijos narys